BESCHIKKING VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF
VAN 21 MEI 1981 [1]

Jean-Jacques Charles Geist
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 192/80

In zaak 192/80,

JEAN-JACQUES CHARLES GEIST

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: T. Koopmans, kamerpresident, A. O'Keeffe en G. Bosco, rechters,

advocaat-generaal: S. Rozès
griffier: A. Van Houtte

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

1 — Procestaal: Frans.

BESCHIKKING

De feiten

Op 14 juli 1977 heeft het Hof (Tweede kamer) een arrest gewezen in zaak 61/76 (Geist t. Commissie), waarin de Commissie onder meer werd veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding van BFR 10 000 wegens het niet opstellen van beoordelingsrapporten over de periode 1965-1975.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 29 september 1980, heeft Geist het Hof verzocht, de Commissie te veroordelen om een beoordelingsrapport over hem op te stellen voor de periode 1973-1975; hij doet zijn vordering steunen op één enkel middel, ontleend aan schending van artikel 43 Ambtenarenstatuut.

Bij op 3 november 1980 ingediende memorie heeft de Commissie krachtens artikel 91, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen. Zij stelt dat het onderhavige beroep hetzelfde onderwerp en dezelfde rechtsgrondslag heeft als het beroep dat in 1977 door het Hof is toegewezen. Weliswaar bevat rechtsoverweging 46 van het arrest van 14 juli 1977, in de vorm waarin het aan verzoeker werd betekend, een vergissing — het beoordelingsrapport voor de jaren 1973-1975 wordt niet genoemd —, maar uit het arrest zou duidelijk blijken dat het Hof in zijn uitspraak in werkelijkheid de gehele in het verzoekschrift genoemde periode op het oog heeft gehad. Voor het geval men mocht aannemen dat het Hof geen uitspraak heeft gedaan ten aanzien van bovengenoemd rapport, zou het onderhavige beroep tardief en bijgevolg niet ontvankelijk zijn.

In zijn opmerkingen over de opgeworpen exceptie wijst verzoeker erop, dat rechtsoverweging 46 van het arrest volstrekt duidelijk is en betrekking heeft op de rapporten van 1969, 1971 en 1973 en op geen ander.

In rechte

Luidens artikel 91, paragraaf 3, van het Reglement voor de procesvoering geschiedt de verdere behandeling van het verzoek om uitspraak op een exceptie mondeling, tenzij het Hof anders beslist. Het Hof is van oordeel dat er geen aanleiding bestaat de mondelinge behandeling te openen, en beslist overeenkomstig artikel 91, paragraaf 3, om in het licht van de schriftelijke stukken onverwijld uitspraak te doen op het verzoek.

Hoewel in rechtsoverweging 46 van het arrest in zaak 61/76 een schrijffout is ingeslopen, blijkt zowel uit rechtsoverweging 17 als uit het dictum van het arrest duidelijk, dat het Hof het beoordelingsrapport 1973-1975 mede heeft begrepen onder de rapporten waarvan verzoeker de opstelling verlangde, en dat de op BFR 10 000 gestelde schadevergoeding is toegekend wegens het niet opstellen van alle beoordelingsrapporten, daaronder begrepen het rapport dat in casu aan de orde is.

Het beroep is niet ontvankelijk.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer)

rechtdoende:

1. **Verklaart het beroep niet ontvankelijk.**

2. **Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal dragen.**

Luxemburg, 21 mei 1981.

De griffier

A. Van Houtte

De president van de Eerste kamer

T. Koopmans